

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 19 JERSEY CITY AND NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 30, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРСІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК ВІБТОРОК, 30-ГО СІЧНЯ 1996 р. Ч. 19, РІК CIII

ВИКЛИК ЧОРНОБИЛЯ'96

В 1966 році припадає 10-та річниця великої трагедії українського народу та найгіршої ядерної катастрофи в історії людства. Чорнобиль і його наслідки це проблема, якою повинен зайнятися цілий світ, бо хоч це трагедія передусім України, її наслідки такі суворі і широкі, що приносять сміх, з горем Європу. Чорнобиль це не природний випадок, якому не можна було запобігти, а радше, наслідок політики совєтського режиму з осядком в Москві, який нехтував безпекою і гідністю людини і народу.

Для відзначення цієї річниці та поновлення скерування світової публічної уваги до цієї далі актуальної проблеми, українська громада в ЗСА оформила всеромовський крайовий комітет — Виклик Чорнобиля'96, до якого входять дві центральні репрезентації УККА і УАКР, Фондація Дітей Чорнобиля, США, Вашингтонська Група, УЛПІА, ККДУ та інші організації. Дорядниками комітету є відпоручники дипломатичних місій та представники України в ЗСА. Оформлено Почесну президію на чолі з дружиною Президента України, Людмилою Кучмою, представниками дипломатичних місій та представників України в ЗСА, ієрархів українських віроісповідань в ЗСА, президентів УККА, УАКР та ФДЧ. Діловий комітет очолює Олександр Кузьма (ФДЧ) з заступниками Миславом Шмігелем (УККА) і Андрієм Лавченком (УАКР). Фінансова комісія складається з Анни Кравчук (США), Володимира Сохана (УАКР), Івана Винника (УККА) і Татіани Біли (ФДЧ).

Між запланованими імпремизаціями комітетом бенкет-бенедикти на прашо комітету з ініціатири Архипелага Антонія в Сент Барті Брукс 4-го лютого з участю визначного актора Джека Пеласа; наукові конференції в Сіл університеті 8-го квітня, в Колумбійському університеті 9-го квітня, в Джорджтаун університеті 25-го квітня, в ООН 26-го квітня; екуменічні відправи в національній катедрі у Вашингтоні 25-го квітня та катедрі св. Патрика у Нью Йорку з ініціатири Владимира Лостена, з участю Кардинала О'Конора та генерального секретаря ООН Бутрос Бутрос Галі 26-го квітня; документальний фільм про Чорнобильську катастрофу і її наслідки для передачі по різних мережах телебачення в ЗСА. Комітет планує перевести інтенсивну кампанію, щоб проголосити Тижня Пам'яті Чорнобиля з екуменічною молитвою відбулося з участю президента ЗСА у Білому Домі в тижні 22-го квітня.

Комітет закликє українську громаду в ЗСА оформити місцеві громадські комітети для місцевих відзначень екуменічними Молеліями, січківими походами, «голодними ободами», науковими конференціями по університетах, передаючи документальний фільм по місцевих мережах тощо. Крайовий комітет виготовляє пресові пакети матеріалів для користування місцевими комітетами.

Тому, що переведення цієї акції носить поважні кошти, оформуючи окремих фонд під назвою Chornobyl Challenge '96/ССР. Просимо вислати свої пожертви до Chornobyl Challenge '96, c/o UNA, 30 Montgomery Street, 3rd Floor, Jersey City, N.J. 07303. Після короткої кошти підготовки, всі пожертви призначені на допомогу жертвам катастрофи Чорнобиля. Рівнок повідомляємо, що всі пожертви можна віднайти від подяку. За додатними інформаціями просимо звертатися на число (201) 258-9464, або на адресу: Chornobyl Challenge '96, 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, NJ 07078.

Крайовий комітет Виклик Чорнобиля '96

25 січня 1996 р.

У Севастополі обговорено проблеми базування ВМС України

Севастополь (УНАР). — Перебуваючи тут 24-го січня у зв'язку із проведеним заходів оперативної підготовки у Військово-Морських Силах України, начальник Генерального штабу України Анатолій Лопата обговорив з головою міської адміністрації Віктором Семеновим проблеми базування ВМС України в Севастополі.

Внаслідок поділу ЧФ з'явилися проблеми пов'язані з використанням збройними Силами України інфраструктури Севастополя і з соціальним захистом українських моряків. На пресконференції, яка відбулася після закінчення зустрічі А. Лопата сказав, що потрібно також розглянути питання про професійне використання тих акваторій, які займає українська флотія.

Українсько-румунський кордон переглядові не підлягає

Київ. — Комісія Верховної Ради України в законодавчих справах і зв'язках з СНД на засіданні постановила оптимізувати затвердження в українсько-румунських договорі тепер існуючих кордонів та зафіксування, що сторони відповідають від територіальних претензій.

Відкриття румунської сторони на пакт Молотова-Ріббентропа українська сторона відкидає і не розглядає цього питання окреміше від домовленості згідно з актиями «Гітлера, згідно з якими Румунія заволоділа частиною українських земель у 1918 році. Волочись українська сторона продовжить діалог з Румунією з метою підписання двостороннього договору про дружбу і співпрацю.

Л. Кучма провів зустрічі і наради

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 23-го січня, Президент України Леонід Кучма зустрівся з відіпідальними працівниками своєї Адміністрації, представниками науки, агро-промислового комплексу і медицини.

З керівником Південно-східного наукового центру Національної Академії Наук Володимиром Семноженком обговорено питання підготовки наради науковців України наступного квітня. Про ситуацію на селі поінформовав голову Всеукраїнської ради колективних сільських господарств Олександр Боровик. З постійним представником Президента у Верховній Раді Віктором Музією обговорено наступний розгляд на сесії Верховної Ради України деяких президентських указів, на які передбачається накладати вето. Л. Кучма зазначив, що спірні питання треба вирішувати шляхом компромісів, виходячи з вимог законодавства.

Того ж дня Президент Кучма підписав ряд указів та розпоряджень, в тому числі про заходи щодо реформування системи підготовки фахівців та працевлаштування випускників інститутів та університетів, а також кадрові призначення і переміщення.

24-го січня на нараді з питань прискорення приватизації Президент сказав, що питання приватизації в агро-промисловому комплексі викликає найбільше занепокоєння, бо там не сталося ніяких істотних змін. Причиною цього стали політичні фактори, під тиском яких Верховна Рада прийняла статті 3 та 21 закону України про особливості приватизації в агро-промисловому комплексі. Обидві статті прийняті, за словами Л. Кучми, «на консервування існуючих зв'язків». Саме це змусило його накладати вето на цей закон.

Л. Кучма закликав присутніх працівників не остаточно визначитися у власних діях», оскільки він відчуває, як активну протидію політичних сил, так і, «тих протидію у структурі виконавчої влади». Президент нагадав присутнім, що державну політику формує Президент і єдине обмеження для нього — це конституція або конституційний договір.

Харчування українських громадян погіршилося

Київ (УНАР). — Незважаючи на те, що Міністерство Статистики України очікує споживання харчів населенням не за раціональними, а за мінімальними нормами, споживання деяких продуктів в декілька разів менше навіть за фізіологічний життєвий мінімум.

1995 року населення України споживало в середньому риби і рибних продуктів п'ять разів менше, а овочів, ягід і винограду — майже на половину менше мінімальної норми. Споживання молока і яєць майже на третину не забезпечувало мінімального рівня, м'яса і м'ясопродуктів — на 15 відсотків, ярини і баштанних — на 8 відсотків.

З розрахунку на душу населення в порівнянні з 1990 роком минулого року споживання м'яса і м'ясопродуктів зменшилося на 43 відсотків, молока, молочних продуктів, яєць і цукру — на 34-36 відсотків, риби і рибних продуктів — на 82 відсотків, фруктів і яєць — на 27 відсотків, хліба і хлібопродуктів — на 9 відсотків. Внаслідок цього продовжувалася знижуватися і загальна калорійність середнього рівня харчування (на 5 відсотків в порівнянні з 1994 роком) і складала 2,630 калорій/особу. В структурі калорійності 44 відсотка займають хлібні продукти і 13 відсотків — цукор. Тільки за минулий рік на 3 відсотки зменшилася кількість протейну.

Причинами такого стану скорочення виробництва сільсько-господарської продукції і поставання сировини для переробної промисловості, що спостерігалася впродовж 1990-95 років; порушення організаційних, економічних і технологічних зв'язків в системі виробництва і переробки; стрімке зменшення дійсних доходів населення.

Депутати України попередніх скликань виступають за парламентаризм

Київ (Р. Р.). — Тут відбулися річні збори Асоціації народних депутатів Верховної Ради України попередніх скликань.

Притягиваючи депутатів територіального, 13-го, скликання з початком п'ятої сесії Верховної Ради, учасники зборів ухвалили звернення до Верховної Ради, а також до Президента і генерального прокурора України.

У зверненні до народних депутатів сказано: «Ми, народні депутати України попередніх скликань Верховної Ради, уважно стежимо за розвитком парламентаризму в Україні і глибоко переконані, що роль парламенту в нашій країні має бути на достойному рівні... Ми переконані, що зближення з прийнятим новою конституцією України не сприяє розвитку парламентаризму в Україні і глибоко переконані, що роль парламенту в нашій країні має бути на достойному рівні... Ми переконані, що зближення з прийнятим новою конституцією України не сприяє розвитку парламентаризму в Україні і глибоко переконані, що роль парламенту в нашій країні має бути на достойному рівні...»

хців та працевлаштування випускників інститутів та університетів, а також кадрові призначення і переміщення.

24-го січня на нараді з питань прискорення приватизації Президент сказав, що питання приватизації в агро-промисловому комплексі викликає найбільше занепокоєння, бо там не сталося ніяких істотних змін. Причиною цього стали політичні фактори, під тиском яких Верховна Рада прийняла статті 3 та 21 закону України про особливості приватизації в агро-промисловому комплексі. Обидві статті прийняті, за словами Л. Кучми, «на консервування існуючих зв'язків». Саме це змусило його накладати вето на цей закон.

Л. Кучма закликав присутніх працівників не остаточно визначитися у власних діях», оскільки він відчуває, як активну протидію політичних сил, так і, «тих протидію у структурі виконавчої влади». Президент нагадав присутнім, що державну політику формує Президент і єдине обмеження для нього — це конституція або конституційний договір.

24-го січня на нараді з питань прискорення приватизації Президент сказав, що питання приватизації в агро-промисловому комплексі викликає найбільше занепокоєння, бо там не сталося ніяких істотних змін. Причиною цього стали політичні фактори, під тиском яких Верховна Рада прийняла статті 3 та 21 закону України про особливості приватизації в агро-промисловому комплексі. Обидві статті прийняті, за словами Л. Кучми, «на консервування існуючих зв'язків». Саме це змусило його накладати вето на цей закон.

Л. Кучма закликав присутніх працівників не остаточно визначитися у власних діях», оскільки він відчуває, як активну протидію політичних сил, так і, «тих протидію у структурі виконавчої влади». Президент нагадав присутнім, що державну політику формує Президент і єдине обмеження для нього — це конституція або конституційний договір.

Київ (УНАР). — Незважаючи на те, що Міністерство Статистики України очікує споживання харчів населенням не за раціональними, а за мінімальними нормами, споживання деяких продуктів в декілька разів менше навіть за фізіологічний життєвий мінімум.

1995 року населення України споживало в середньому риби і рибних продуктів п'ять разів менше, а овочів, ягід і винограду — майже на половину менше мінімальної норми. Споживання молока і яєць майже на третину не забезпечувало мінімального рівня, м'яса і м'ясопродуктів — на 15 відсотків, ярини і баштанних — на 8 відсотків.

З розрахунку на душу населення в порівнянні з 1990 роком минулого року споживання м'яса і м'ясопродуктів зменшилося на 43 відсотків, молока, молочних продуктів, яєць і цукру — на 34-36 відсотків, риби і рибних продуктів — на 82 відсотків, фруктів і яєць — на 27 відсотків, хліба і хлібопродуктів — на 9 відсотків. Внаслідок цього продовжувалася знижуватися і загальна калорійність середнього рівня харчування (на 5 відсотків в порівнянні з 1994 роком) і складала 2,630 калорій/особу. В структурі калорійності 44 відсотка займають хлібні продукти і 13 відсотків — цукор. Тільки за минулий рік на 3 відсотки зменшилася кількість протейну.

Причинами такого стану скорочення виробництва сільсько-господарської продукції і поставання сировини для переробної промисловості, що спостерігалася впродовж 1990-95 років; порушення організаційних, економічних і технологічних зв'язків в системі виробництва і переробки; стрімке зменшення дійсних доходів населення.

Київ (Р. Р.). — Тут відбулися річні збори Асоціації народних депутатів Верховної Ради України попередніх скликань.

Притягиваючи депутатів територіального, 13-го, скликання з початком п'ятої сесії Верховної Ради, учасники зборів ухвалили звернення до Верховної Ради, а також до Президента і генерального прокурора України.

У зверненні до народних депутатів сказано: «Ми, народні депутати України попередніх скликань Верховної Ради, уважно стежимо за розвитком парламентаризму в Україні і глибоко переконані, що роль парламенту в нашій країні має бути на достойному рівні... Ми переконані, що зближення з прийнятим новою конституцією України не сприяє розвитку парламентаризму в Україні і глибоко переконані, що роль парламенту в нашій країні має бути на достойному рівні...»

Зменшилися робітничі страйки у ЗСА

Вашингтон. — Згідно з найновішими даними про діяльність американських робітничих профспілок, кількість страйків у ЗСА зменшилася драстично у порівнянні з часу закінчення Другої світової війни. Незважаючи на деякі навіть довготривалі страйки робітників у минулому 1995 році, кількість учасників в них була всього 1,000 робітників.

Керівник профспілок у ЗСА стверджує, що причиною цієї неактивності є серед робітників, коли ідеться про страйки, є значимий людський страх втрати праці. Крім того від часу встановлення Закону Wagner у 1935 році, який чітко визначав правила робітничих страйків і покладення їх з працевлаштування, багато змінилося. Зокрема після

того, як у 1981 році тодішній президент Рональд Реген заборонив з праці понад 12,000 регуляторів повітряного руху, а на їх місце прийнято цивільних працівників. Зелене світло було дане, що на місці страйкуючих робітників можна приймати нових, що до того часу не практикувалося.

Сьогодні саме ці причини та не надто стабільна економіка застрашує робітників можливістю втрати праці, а це для більшості є найбільш впливовим чинником, щоб не брати участі в страйках. З тим також значно зменшилася впливовість профспілок у переговорах з працевлаштування. Все ж таки в деяких випадках страйки є вирішальним фактором у роз'язанні вимог між робітниками і працевлаштуваннями.

СЕРБИ ЗВОЛІКАЮТЬ ІЗ ЗВІЛЬНЕННЯМ ПОЛОНЕНИХ

Сарасво, Боснія. — Гололовий представник ООН у Боснії, швейцарський дипломат Карл Більдт вівелюг гостро критику на адресу ЗСА за те, що Адміністрація президента Биліа Клінтона має намір надати армії боснійських мусульман новішу зброю.

«У Боснії аж забагато зброї і Америка мусить зрозуміти, що коли одні сторони конфлікту допомагають, то це саме треба зробити й щодо другої сторони», — сказав К. Більдт. Він також не погодився з планами перенести з вересня на пізніший час дату загальних виборів у Боснії і Герцеговині. Вислід цих виборів, згідно з дейтисовими угодами, мають стати основою зформування парламенту і місцевих органів влади держави, що складаються з двох територіально-етнічних утворень.

Мусульмансько-хорватської федерації і Сербської республіки. «Якщо ми відкладемо вибори тепер, то не означає, що ми їх відклали назавжди», — підкреслює К. Більдт. — Саме вибори є підставою умовно створення спільних структур для всієї Боснії. До того часу, поки ми будемо зволікати з виборами, країна буде роз'єднаною».

Тим часом хорватська сторона вимагає від командувача міжнародного військового контингенту в Боснії і Герцеговині застосувати силу до сербів, які дотепер звільняли дуже малочисельні кооположені. Про це повідомив у Мостарі представник уряду саморпроголошеної хорватської республіки на (Закінчення на стор. 3)

В Україні

ВІДБУДЕТЬСЯ КОНКУРС АРТИСТІВ БАЛЕТУ

КИЇВ. — Тут 29-31-го січня відбудеться крайовий конкурс-фестиваль артистів балету, присвячений 70-річчю Українського балетного Театру. Учасниками будуть 34 артисти з Одеси, Харкова, Львова і Києва. Лауреати стануть учасниками Другого міжнародного конкурсу балету ім. Сергія Лифаря, який пройде 12-20-го жовтня у Києві.

КОМІСІЯ ПРОТИ ЗАКРИТТЯ 38-ОХ ШХАТ

КИЇВ. — 25-го січня Комісія Верховної Ради з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку не схвалила указ Президента України про структуру перебування вугільної промисловості, в якому було передбачено закрити 38 шахт, 16 вже цього року. Указ також передбачав завершення до 1-го грудня 1996 року корпоративізацію вугільних підприємств. Позаштатний радник Президента з питань паливно-енергетичного комплексу Юлій Іоффе сказав, що цей указ направлений проти Президента і не вирішить існуючих проблем. На 38 шахтах, які планували закрити, працює 50,000 вугільників.

ЧИСЛО УКРАЇНСЬКИХ ГРОМАДЯН ЗБІЛЬШИЛОСЯ

КИЇВ. — На кінець січня цього року 98,3 відсотка військовослужбовців, які впродовж останніх трьох років повернулися в Україну з республіки колишнього СРСР, визнано громадянами України. Хоч переважна більшість із них народилася і довший час мешкала в Україні, юридично громадянами вони не були, бо не мали оформлених доку-

МЕНТІВ. ДОПОМОГЛИ ІМ У ЦЬОМУ СПЕЦІАЛЬНІ ГРУПИ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ МІНІСТЕРСТВА ВУТРИШНІШІХ СПРАВ, ЯКІ ЗА РОЗПОРЯДЖЕННЯМ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ З 19-ГО ЧЕРВНЯ 1995 РОКУ ЗАЙМАЛИСЯ ВИЗНАЧЕННЯМ ГРОМАДЯНСТВА ВОЗІК І ЧЛЕНІВ ЇХНІХ РОДИН. ТЕПЕР ТРИВАЄ НАСТУПНИЙ ЕТАП — ВІСЬКОВОСЛУЖБОВІ ОТРИМУЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ПАСПОРТИ.

КИЇВ. — Патріярх УПЦ КП Філарет зустрівся з головою Адміністрації Президента Дмитром Табачником і головою Державного комітету в справах релігій Анатолієм Ковалем. Д. Табачник передав Патріярхові привітання з днем народження від Президента України. Розмова включала проблеми релігійних взаємин та створення національної Помісної Церкви.

ПРОЙШО СМОЛОСПОКОВИЙ ХІД НА БУКОВИНІ

ЧЕРНІВЦІ. — Тут 21-го січня під гаслами «Київ проти Москви» Чернівці проти Букаресту», «Україна — ядерна держава», «Росіє, геть руки від Іке-р» відбувся шествіє. Пройшов смолоспоківний похід на націоналістичних сил Буковини, організований провідом ОУН та громадською патріотичною організацією «Тризуб» ім. С. Бандери. Акція присвячена пам'яті загиблих у 1918 році під Крутами студентів, а також Дев'яти злих сил українських земель та як вияв протесту проти територіальних зазіхань Румунії на українські землі.

КОНОПЛИК МІЖ ДЕПУТАТОМ-КОМУНІСТОМ І РУХІВЦЯМИ

ОДЕСА. — В Одеському обласну прокуратуру надійшла заява від депутата Верховної Ради України, члена комуністичної фракції Сергія Драгомирського, який вважає за необхідне порушити карну справу за фактом хуліганства проти народного депутата України. У заяві йдеться про поїзд 10-го січня на обласній конференції Конгресу Української Інтелігенції, де С. Драгомирському не дали змоги виступити, оскільки він його просто «стигнули з трибуни». Інший депутат від КПУ Михайло М'якошський порушив це питання на сесії Верховної Ради 23-го січня, зазна-

ЧИНШИ, ЩО В ОДЕСІ НА КОНГРЕСІ «ТОН НАДАВАЛА НЕ ІНТЕЛІГЕНЦІЯ, А ЧЛЕНИ РУХУ».

Л. КУЧМА ПРИВІТАВ ПАТРІЯРХА ФІЛАРЕТА

КИЇВ. — Патріярх УПЦ КП Філарет зустрівся з головою Адміністрації Президента Дмитром Табачником і головою Державного комітету в справах релігій Анатолієм Ковалем. Д. Табачник передав Патріярхові привітання з днем народження від Президента України. Розмова включала проблеми релігійних взаємин та створення національної Помісної Церкви.

Е. БАЛТІН ПРОДОВЖУЄ КЕРУВАТИ ФЛОТОЮ

СЕВАСТОПОЛЬ. — Адмірал Едуард Балтін продовжує керувати Черноморською флотією, незважаючи на те, що президент України і Росії підписали наказ про його звільнення. У пресовому центрі Чорноморської флотії сказали, що ні до Міністерства Оборони, ні до головного штабу Військово-морської флотії Росії не надійшли документи щодо звільнення Е. Балтіна.

УКРАЇНА І РОСІЯ ДОМОВИЛИСЯ ПРО ПЕРЕВІЗЕННЯ ЯДЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ

КИЇВ. — Україна і Росія парафували угоду про транспортування ядерних матеріалів територіями обох країн, тобто, попередньо узгодили і скріпили ініціалами уповноважених осіб документ, який визначає взаємодію сторін з метою безпечного транспортування відправленого і свіжого ядерного палива. Остаточне підписання договору має відбутися у найближчі місяці.

В АМЕРИЦІ

З ІНІЦІАТИВОЮ НЮТА ГІНЧІРІКА, спікера Палати репрезентатів, Сі-Ай-Ей має розпочати тамні заходи вартості 18 млн. дол., щоб змінити уряд в Ірані. Справа настільки стала складною до здійснення, бо ще до її початку всім про не було відомо, включно з урядом Ірану, який негайно зробив відповідні заходи, щоб уникнути перешкоди. Коли ЗСА нібито так само 31-го грудня 1995 року схвалила для цієї акції відповідні гроші, то вже 6-го січня 1996 року Іран зараєвався і повідомив, що ув'язнених своїх трьох громадян за шпигунство в користь ЗСА буде засуджено на смертну кару. А минулого вівторка, 23-го січня, парламент Ірану оголосив кампанію для «контракції проти Великого Сатани» та на боротьбу з цим американським починком. Для цього уряд Ірану висунув суму 20 млн. дол.

НАПЕРЕДОДНІ СВОЇХ зізнань перед Сенатською комісією у справі Вайтговер афери Ренді леділарі Родгем Клінгтон вирішила поїхати до Нью Гемпшир та пропонує переобрання свого чоловіка на другу каденцію президентом США. У Манчестері, Н.Г., пересічених громадин вітали зі збувалом дією ентузіазмом, з такою ж прихильністю зустрілася вона також і після своєї вігіндійної промови у стейтсвоу коледжі Кін, де ослескам не було киїня. Аналітики підкреслюють, що ніхто з республіканських кандидатів досі не зумів викласти бодай частинно подібного ентузіазму.

У СВІТІ

В ЯПОНІІ, на американській базі військово-повітряних сил у Йокоті, поблизу Токіо, і в Центральному командному пункті японських збройних сил почалися спільні японсько-американські маневри без участі жодного воєнка. Вперше вони відбуваються з допомогою електронної техніки, тобто на екранах комп'ютерів, де здійснюється 7.300 американських і японських «військових». Командують ними наальний об'єднаний штабів Японії генерал Тецуя Нісімото і генерал американських військово-повітряних сил Річард Марс. Московське агентство ІТАР-ТАСС негайно розповсюдило неспілкування інформацію, нібито ком'ютерна операція передбачає спільні дії повітряних і морських сил двох країн, «спрямовані на визволення одного з островів Японського моря, захопленого противником».

Важке для передплатників «Свободи» у Канаді

З огляду на факт, що самі кошти поштової пересилки коштує щодня щоденника «Свобода» до Канади вносять тепер 40 ц. л. денно, а у річному відношенні 100 амер. дол. (40х250 разів) це передлати так членів (75 дол.), як і нечленів (100 дол.) треба надіслати тільки в американських доларах. Передлати одержати в канадській валюті будуть перешли на амер. долари та зараховані на підставі суми в амер. доларах.

Екзекутивний Комітет УНСому

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА **SVOBODA**
UKRAINSKYI HOSENNIK UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів УНСоюзу \$75.00 річно, на півроку \$40. За кошти зміни адреси \$10.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Сніжик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Дарія Кузик

ПРИКРА СИТУАЦІЯ

Поглинувши на події минулого року, доводиться ствердити, що до найбільш прихильних належить відзначення у Києві річниці жовтневої революції, щоб відзначення події, яка відбулася у чужій, ворожій нам державі. Відзначили що трагічну у своїх наслідках для України подію 7-го листопада маніфестацією з червоними прапорами, портретами Леніна і Сталіна та численними транспарантами і комуністичними кликами. Відчувалось, що бракує ще одного транспаранту із багатомовним написом: "Гробокиві України, єдиносмі!"

Дісно було прикро бачити на цих комуністичних лавках, як комуністичні комуністи компрометували український нарід в очей провідних діячів вільного світу.

У першому раді цього жагального походу йшов Олександр Мороз, голова Верховної Ради України, який дуже багато шкодить українській державі. Шкодає також інші члени Верховної Ради, які належать до злочинної Комуністичної Партії, що її очолює Петро Симоненко. Вони постійно стараються втягнути Україну у так званий Співдружність Незалежних Держав і якісніше пов'язати Україну всіма можливими договорами із Росією.

Коліс у минулому сказав колишній Президент Леонід Кравчук, що немає на світі другої держави, яка б напружувалась добровільно в неволю. А саме такую долю промочує Україну О. Мороз при активній допомозі комуністичних членів Верховної Ради.

Оце Бог дав Україні останню нагоду стати незалежною державою, а на громаді України наложив сувій обов'язку з незалежності розбудувати. В тому на-

прямі вже зроблено дещо, незважаючи на постійний саботаж і труднощі зі сторони попередньої Верховної Ради, а також і терористичні під приводом О. Мороза.

Промінає рік за роком, а труднощі зростають через шкідливу діяльність членів Комуністичної Партії, провід якої використовує терористичну економічну ситуацію для своїх пропагандистських цілей, доклавши найвиш людя, що в колишній комуністичній імперії життя було легшим та що єдиним виходом із цієї кризової ситуації є загнати Україну знову в московську імперію, у московську неволю. За цю кошту роботу наші комуністичні напівносподіти несподівано сподіються одержати різні нагороди і московські медалі та добрі посади в оновленій московській імперії. А доля української держави їм очевидно байдужа.

Кинувши оком на історичні факти минулих десятиліть, хочеться спитати, де була Комуністична Партія України, коли сотні тисяч української інтелектуальної еліти вмирали в московських концентраційних таборах, включно з Василем Стусом, якого десятичотиричленим комітетом смерті відзначено мунулого року. Чи був якийсь протест зі сторони КПУ, коли виповнювалися в Україні у субієкції таїги, коли катували і розстрілювали по в'язницях... Чи були якісь протести УКП, коли страшною голодною смертю мунувано понад сім мільйонів українців, в тому числі понад 3 мільйони дітей. Відомо, що КПУ тоді тісно співпрацювала з висиланням київських Москви в тих жахливих злочинах. Недаром прапори КПУ є червоні. Вони сповнені кров'ю мільйонів

невинних жертв, закатованих комуністами. І видно, вони хочуть знон такого пекла для України.

Росія не змінилася. Вистачить послухати промов Жиринського. А він не один. Іє є мільйони, на що вказують висліди останніх виборів у Росії. Зрештою, на очі усього світу вони домордовують Чечню, яка борється за свободу. Чеченські патріоти обороняють свою територію і свій нарід. А що ж там роблять москалі? Вони є загарибниками і жорстокими окупантами. В цій війні вони ще раз показали свою брутальність.

Це є одним доказом, що всеке зближення з російською державою є дуже небезпечним також для України. Північний "сусід" постійно хоче пляни і робити різні захопи, щоб Україну втягнути у сферу своєї впливи з наміром знову її підкорити. Були вже різні пляни: прозорі кордоні, подвійне громадянство, спільний поітятий простір, спільний оборонний простір та багато інших пропозицій. Російські урядові особи є інспіраторами пірної ситуації у Криму, а також авторами інтриг у зв'язку з розподілом Чорноморської флотії.

Дуже прикро справово в Україні є занепадання держави української мови. Її зневажають, до неї ставляться з презирством в різних урядових установах, включно з Верховною Радою. І в цій несправі до української мови перел ведуть комуністи. А саме українська мова повинна бути єдиною мовою на території всієї України, на території якої проживає багато національних меншин. Показали ж ми в Україні різніми способами: оці імігрували з різних причин,

інші прийшли як загарибники, а це інші прийшли в Україну з різними закулісними замірами. Україна пригорила всіх їх у своєму християнському всепрощенні. Потрібно також відзначити, що поміж усіми громадянами України найбільш успішнішими є такі українці, корінні наріди нашої держави, ота терпелива, мовчазна більшість населення.

Україну заливає лавина російських книжок і газет і російською протіуукраїнською пропагандою. Українських видань в Україні є дуже мало і також дуже обмеженим є їх наклад. Українських шкіл в Україні є також мало в порівнянні з російськочисельними. Російська мова напав в Києві та в інших містах України. Такого дивопляду в заповіданій державній мови нема ані в балтійських державах, ані в Польщі, Мадярщині та Чехії.

Потрібно ще раз пригадати, що національні меншини користуються різними правами, а навіть привілеями в Україні, при занедбуванні прав української більшості. Отже булущи громадянами України, національні меншини повинні бути лояльними до неї і повинні брати участь в її розбудові. Повинні також шанувати державну українську мову та символіку України.

Прі тому потрібно також пам'ятати, що всі меншини, які з різних причин проживають в Україні, мають ще свої батьківщини. Для українців єдиною батьківщиною є Україна, довгочасно, вистраждана, опалена мільйонами закатованих. Всі ми, в Україні та в обидвох діаспорах, маємо її тільки одну — нашу батьківщину Україну, нашу незалежну українську державу.

Роман Борковський

"Толока" — український демократичний часопис

Це радше журнального типу кварталник, ніж часопис. Періодичність його чисел за 1994 і 1995 роки. Головною редакцією є Юрій Цеков. До редакційної ради входить сім осіб. Вони відомі провідні члени Української Демократичної Партії в Україні, за винятком двох заарештованих у ЗСА, це Михайло Воскобойник і Анатоль Камінський. Тематика журналу дуже широка: політика, суспільство, економіка, культура, наука. Все це передається в таких формах: спадщина, дискусія, погляд, проблема, подія.

Крім широкої тематики журнал концентрується на одному завданні, визначеному так: "...першочергове завдання української демократії — згуртування їїні роз'єднаних організацій в ідеологічно чистіше прихильності на платформі державності та динамічних економічних реформ, пошуки шляхів такого єднання на всьому просторі від Дону до Закарпаття, консолідація демократичних сил без огляду на національну приналежність і соціальне походження, вік і стать, освіту й рід за-няття, партійність і філософські погляди". Як бачимо, поставлені завдання виходять поза рамки однієї партії, хоч фактично журнал базується на людських і фінансових засобах Української Партії.

Досить незвичну назву редакція пояснила так: "Ми й часопис наві назвали "Толока", простоту чи давній, на-родний звичай спільної і безкорисливої праці на нинішню всенародну проблему зведення нашого нового спільного дому, де жити нам і нашим нащадкам".

Пригласивши тепер, як журналу виконувати це завдання, було до його змісту: ч. 1, стаття Володимира Яворівського "Не замуровувати тунель", основана на виступі автора у Верховній Раді 19-го жовтня 1994 року, в якому він висловив стриману підтримку програми Президента Леоніда Кучми і закличка Верховну Раду забезпечити її надійним і досконалим законодавством.

Далі йде інтерв'ю Валерія Чмирна з Анатолієм Камінським на тему: "Україна: погляд зсередини і зпала". Це, вельми, вільна розмова про сучасну ситуацію в Україні, про способи виходу з кризи і про взаємодію між українцями в Україні і в діаспорі. Виражає збіжність поглядів між двома політичними діями, які формувалися в різних обставинах. На думку обох, головне сьогодні — це побудувати психологію рабства і наслідків колоніальності та усталізувати її утертими державні структури.

Сергій Гречанюк у статті "Балто-Чорноморська вертикаль" пропонує об'єднання чини почини союз, краї Балтійсько-Чорноморського терену, як спільну з постійною вісю Україна Півень — Північ. Інформує про ініціативу Ліги партій Балто-Чорноморського-Адріатичного регіону, які, на жаль, натрапляють на опір зовнішніх сил, а також українських державних чинників.

Інтерв'ю з Анатолієм Борковським, спеціалістом Агентства міжнародного протирівництва та інвестицій Кабінету Міністрів України на тему діями: зрештіння допомоги чи власні сили. Борковський наві в'язує до слів слова Австрії в Україні: якщо слон уяв у річку, то його ніхто звідти не витягне, поки він сам не звийде з собі сили встати і вийти на берег. І твердить, що "стосовно до результатів, то жодя на допомогу, зокрема в технічній, не виледе будь-яка країна з кризи, доки вона сама не підніметься і не почне працювати як належить" (стр. 15). Виріш, що Україна в скорому часі зможе конкурувати на світовому ринку

продуктами сільського господарства, металургії і важкого машинобудування. У статті "Україна: знавство в постотатарській школі" Валентина Шиня висуває такий постулат: "...мусимо повернутися до першоносних ми мусимо виховувати і український патріотизм, і українських патріотів" (стр. 17).

Олександр Дзюба журнулу на тему "Суть влади", тоніше про біологічні та соціальні механізми влади. Це теоретичні міркування для зацікавлених професійних політологів.

У статті "Іван Багряний — ідейний співучасник сучасного самозвилення України" Василь Тришко вказує на здійснення тез Багряного у справі вільного процесу України.

Добру справу робить редакція, знайомляючи читачів з публіцистичними статтями видатних українських діячів минулого — Івана Багряного, "Внутрішні сили України" і Вячеслава Липинського "Недержавність — так зветься наша хвороба" та уривками з "Листів до братів-лібералів". Причиною до тривалої дискусії на тему Дмитра Донцова дає стаття Юрія Цекова "Проблематичний соціологізм Дмитра Донцова". На закінчення — переклад статті М. Білінського з "Української Думки" та переклад статті Валерія Новодворського "Жовта гардія — синій барон" з журналу "Столп".

З другого числа редакційна рада побилюється на дію особи — це Віталій Довчик і Богдан Якимович. Це число на першому місці містить серію поезій Дмитра Павличка, присвячених Чечні. "Донки не зійшли Чечню з хреста". У статті "Хрестовий похід проти 'землі і воля'" Степан Колесник твердить, що земля і воля — це фундамент нації і держави. По-дає докази, що земля в Україні і далі закріплена.

Стаття Віталія Дончика — на завжди актуальну тему "Демократія і опозиція". Володимир Пирков у статті "Швидше чи краще?" перестерігає перед несподіваним припиненням економічних реформ.

Анатоль Камінський інформує про програму еволюції українського організаційного націоналізму у статті "Від інтегрального до демократичного". Програмує зафіксувати той еволюційний знайшли свій вислів у постановою Третього Надзвичайного Великого Збору Організації Українських Націоналістів (ОУН) та у Програмі Української Головної Визвольної Ради (УГВР). Вже сам заголовок статті Валерія Чмирна "Українська нація з поглядом творчої етногенезу" вказує на її зміст.

У ділянці, яку можна назвати "До жерел", знаходимо уривок з книжки Миколи Шлемінга "Забулена українська людина" п. н. "Захитаний світогляд". До світоглядної проблематики належить також стаття Романа Гром'яка "Ольжичева концепція формування національної свідомості".

І в кінці передеру з "Незалежного бюлетеня" статті Степана Прохиря про брехливі напади совєтської пропаганди на ОУН-УПА п. н. "Агітпропська папузія". Не залишив редактор поза собою зором і гумору, перекладаючи гумореску Олександра Шиньки "В рідному селі" зі збірки "Сміх і слези".

Ми в Америці не знаємо усіх видів політичних партій і груп в Україні, але те, що дістаємо, є звернене до освіченого читача. Очевидно, що справа організації і об'єднання інтелектуальних і державних діячів є дуже важливою, але не менш важливою є ширення популярних видань для широких мас. Видання, які висноували б дві речі: що спричинили і продовжують економічну

Адольф Гаділович

МОГИЛА КРУТЯНСЬКИХ ГЕРОІВ У КИЄВІ

На закінчення своїх цікавих "Вражень з подорожі в Україну" ("Свобода", 14-го жовтня 1995 року) Іван М. Самійленко слушно обурюється на факт, що в Києві ділі старинні зберігають пам'ятники більшовицьким робітникам "Арсеналу", які в січні 1918 року поставили проти Української Народної Республіки, а нема пам'ятників ні воїнам УНР, які згинувли в боях з ними, ні "молодим лицарям Крути", що пішли добровільно на смерть, захищаючи Київ від московсько-більшовицьких ора". "Де пам'ятник груп ших героїв, яка похована у братській могилі на Аскольдовому цвинтарі?" — запитує він і сразу відповідає: "Ні, таких пам'ятників немає".

В кінці квітня минулого року я вперше в життя був у Києві. Ми троє — син Ігор, вучка Лариса і я — три ділі оглядали чудову столицю України і заохорювалися її пам'ятками. Були також на Аскольдовій могилі. Тепер це парк — колишній цвинтар знищили більшовики в 1934 році. В цьому мальовничому парку над Дніпром відділяли відновлену братську могилу тридцятьох молодих українських воїнів, яких у бою під Крутами вороги захопили в полон і розстріляли. Бачили також круглу церкву св. Миколая, якого користуються українці греко-католики. На жаль, був будний день і церква була закрита.

На могилі крутянців стоїть серед різнобарвних квітів вишневий хрест. На ньому — біла таблиця з неповним списком похованих у ній гімназистів і студентів університету. Під списком такі слова: "Діти України, старші і молоді! Ця могила — наш храм!" На хресті висіли вірші, а внизу кільце з колодотого.

Спереду на могилі пам'ятна плита з вирізними на ній хрестом і написом: "На захлик Вітчизни наші озвалися. Пішли і віддали, що мали... В пам'яті про студентів, які поглигли за волю України у січні 1918 року під Крутами у нерівному бою з більшовицькою навалою".

Дрогобицька газета "Галицька Зоря" з 4-6-го лютого 1995 року помістила допис вихованця СУМ Богдана Лісовця "Вшанування пам'яті героїв Крути в Україні". З нього я довідався, як гідно минулого року млі земляки-дрогобичани вшанували разом з киянами пам'ят крутянців. Думаю, що читацям "Свободи" також буде цікаво довідатися, як відбулася ця небуденна подія рівно сімдесят сім років після славного бою.

"28-го січня, — пише Б. Лісовець, — члени Спілки політичній, Братства УПА, КУНУ, "Просвіти", Спілки української молоді м. Дрогобича, Студентського братства зобразили біля пам'ятника Тарасові Шевченкові 6-й ранок. Звучить сумська молитва на апелі героїв Крути і дрогобичани вирушають на Крути, до білих плити коня героїв 1918 року, "Камер" з державним прапором виїжджає через всю Україну на Чернігівщину. Звучать інші снівочні стрільби, українські народні, повстанські у виконанні колишніх політичній, сумівши по дорозі через Україну. Осві Криму. Місцеві хлопці доводять до місця знаменитої битви, пам'ятного хреста українців походю.

Ранок, 29-го січня. Юнацтво СУМ зі своїми прапорами, колишні політичній з гірляндами, прикрашеною сиво-жовтими стрічками, студенти вирушають до пам'ятного хреста на полі колишньої битви. Звучить сумська молитва, марш

Могилу розстріляних українських воїнів, учасників бою під Крутами. Аскольдова могила. Квітень 1995 р. Коло могили автор статті.

СУМ, присвячений героєм Крути. Сумівці прийняли присягу на вірність Богові і Україні, щоб бути вірними так наших батьківщини, як юні герої у 1918 році.

Звучить пісня "Як ви умирали", поезії про героїв Крути, державний гимн. З пісню "Червона калина" дрогобичани вирушають у Київ на Аскольдову могилу, де поховані герої Крути.

Київ, 29-го січня. Рій "Яструби" Спілки української молоді м. Дрогобича, колишні політичній, студентське братство шикуються і вирушають до Аскольдової могили, до могили героїв Крути. Дрогобицький СУМ разом з київським "Пластом" робить урочистий збір на могилі героїв України. Схилиються сумські і національні прапори над могилу героїв. Звучить сумська молитва, "Оче наш", покладання

Авторів книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання було в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, відкати й огляди, повинні прислати до редакції "Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

(Закінчення на стор. 4)

(Закінчення на стор. 4)

Ластівка спадщини трудолюбів

Він — один із тих, на кого рівнятися треба трудолюбів, зокрема молодим адептам науки. Робити це треба з багатьох міркувань. Наукові знання, як відомо, ніколи не припадають, не здохнуть без великих зусиль. При чому, зусилля ці мусять бути послідовні. Треба бути щодо цього впертим, витривалим. Не заради «блиснуть», спішити віддати написане до друку. Кожну наукову працю, байдуже якою вона розміру, треба виконувати, як зародок життя.

П. Ошаренко

Не помилюсь, коли скажемо, що саме зразком, а точніше — класичним зразком такої працелюбовності є багатомовним знайомий мовознавець, літературознавець, автор багатьох праць, зокрема про життя й творчість Лесі Українки і Тараса Шевченка — вихованець Ніжинського ІНО Петро Ошаренко.

Автор цієї рецензії мав честь і особливе щастя не тільки познайомитися з творчістю цього дійсного заслуженого діяча науки і культури, а бути часто в товаристві його. Фактично з моїм приходом до Вашингтону в листопаді 1966 року, ми стали друзями в найширшому і найприкрашанішому розумінні. І вже тоді, значно вимогу американських університетів про друкування книжок «publish or perish!», дивувався, чому у такого трудолюбця немає книг? Тоді вже знав, що в нього назбиралося на кілька солідних томів, які були б знахідкою і для студентів і для науковців, а тим більше для вчителів і викладачів вищих університетів.

І ось (було благословенне це нашіш!) приєднав до пари тижнів тому до свого приятеля-опікуна і зразу відчув якесь урочистість в призначенні. Повернувшись до його дружини Марії і заважачи на столі книгу зупинкувального кольору, підійшов і зрадів до сліз. Це була надрукована в Україні книга з працями вченого. Це — перша. Друга — збірник праць присвячених Тарасові Шевченкові. Взяв у руки, читав на обкладинці: «Українознавство діаспори — Петро Ошаренко — Леся Українка — Розвідки різних років». В-во М. П. Кош, Київ — 1994р.»

Вступна стаття відомого діаспори науковця кишинянина, д-ра Сергія Білокія. Він починає її згадкою про зіставлення вченого Петра Ошаренка з Борисом Грінченком, який зробив свого часу Юрій Шевельов. Коли де зробив це проф. Ю. В. Шевельов, д-р С. Білокія не каже. Шкода.

Добре насвітлено поневіряння і тяжкі умови, в яких опинився в перші роки невопублікований до ЗСА політичний емігрант Петро Ошаренко, колишній доцент, автор відомих і вартісних праць на теми мовознавства і літературознавства, дійсний член Української Вільної Академії Наук і Наукового Товариства ім. Шевченка. Проте, ніяк не можна погодитися з такими власними міркуваннями автора:

...Чи не повинен був Ошаренко й такі вчені, як

воно Зорею, як довго жити український народ. Загніблюється вчений і аналізує відносини Лесі Українки з своїм дядьком професором Михайлом Драгомановим. А він сприяв, щоб його талановита племянница знала все найліпше з історії, культури, літератури, не тільки рідної, а й світової. Не дивно, що в перекладах його, Гайне, Шекспіра та інших вона відтворює своє слово-во.

Поетеса вірила в краще майбутнє свого народу з особливим гостротом, мабуть через хворобу. Своє бажання жити і працювати висловлювала вона в славнозвісному вірші «Contra spem spero».

Леся любила людей праці. Не диво, що супутниками її життя були творчість Шевченка, Куліша, Стариченка, Лисенка, Пчілки, Драгоманова. Вона була знайома і приятельовала з відомими діячами Західної України: Франком, Павлюком, Кобилянською, Стефанюком, Маковеем, Кобиринською та іншими.

Вагомим відчуттям її була й розвиток мали не тільки письменники, а й народна творчість, яка дала поетесі надихання й ідеї до написання шедеврів світового значення, зокрема такого твору, як «Лісова пісня», що є своєрідною подякою творця нового вітньої країні, де народилася.

Глибоко протупував учений вплив Михайла Драгоманова на творчість Лесі Українки. Листування між ними свідчить про уважне ставлення учениці до поради, які давав учений. Драгоманов, закликаючи званням і особливий культури зумів інколи натяком спрямовувати Лесю зацікавлену й жадобу вчитися і творити в необхідний напрямок як то

до чужих мов, які творили класику світової літератури. Іноколи не шукуючи і гострих слів критичних, щоб племянниця відокремлювала себе, Іноколи критика була надто суворою і поведку й несправедливою, як ось, наприклад, було у випадку, коли він загнув дослідник Петро Ошаренко. Він пише: «Коли в 1894 р. був надрукований у журналі „Народ“ Лесин переклад статті французького вченого Моріса Верна „Біблія або Старий Заповіт“, М. Драгоманов гостро скритикував мову цього перекладу. У своєму листі (21 вересня 1894 р.) М. Драгоманов писав: „Прочитавши твій переклад в печаті, бачу, що в ньому чимало церковних слів і мовчизимів. Але ж ти мому українську собі вибила. Та то і єсть, що всі ви виробили мову, — та бачи, як тісний круг ідей, в котрим всі ви крутитесь. А прийдесть вийти з нього, — і нема набою...»

Леся глибоко поважала і любила свого дядька. І виконала заповіт його. І від мотивів особистої лірики перейшла до мужніх, бойових, повних революційного завзяття поезій. Рішуче вступила вона проти рабської психіки, проти пасивності, пригнобленості, невільницького духу земляків, проти російської деспотії, проти поневолення і катів українського народу.

Як мовознавець і літе-

ратурознавець вчений проаналізував мову біблійних текстів в перекладах Лесі Українки, порівнюючи їх з перекладами тих самих текстів, наприклад, Пулюжа з Митрополита Іларіона. Його висновок: Мова Лесиного перекладу Біблії відповідає нормам української літературної мови.

У своїх творах на теми єгипетського полону Леся Українка мала на увазі поновлення українського народу під царством.

Власність вченому вимога по науковцю: бути чесним з фактами. Навіть, коли помилявся, признався до помилок.

Петро Ошаренко, як вчений, не шукав для себе слави, а такі (і тут дозволяє нагадати слова академіка Юрія Шевельова на вечорі відзначення 80-ліття Петра Ошаренка) — плідно трудився і трудиться все життя, до сьогодні, а такий труд „принесить свої плоди“. Підкреслює тоді проф. Шевельов і той факт, що П. Ошаренко є „людина високо принципова і коли треба — дуже і дуже вперта. Слава Богу! Умертвих людей нам такого треба“.

П. Ошаренко — один із небагатьох, який уважно стежив за розвитком історії літератури у союветській Україні. І тут, за словами проф. Ю. Шевельова, він не раз виступав, щоб викрити фальсифікації, щоб викрити перекручення. І робить це серйозним способом. Відкидається до фактів, до історичної праці.

Велике значення П. Ошаренко надавав епістолярній спадщині Лесі Українки. Багато загубилося. Віднайдена загубленого допомогло б написати якнайповнішу і найправдивішу біографію великої письменниці.

Не оминув учений і недрогнувши твору Лесі Українки і намальований нею маляк, що свідчить про інші її таланти. Честь і слава йому також за редагування і підготу до друку документальної монографії: «Леся Українка — Хронологія життя і творчості», автором якої є рідна сестра Лесі Українки — Ольга Косач-Крижинок.

Нарешті дочекались ми документального звіту вченого своєму народові, своїй Батьківщині, кращим людям якої він присвятив все своє доросле життя, не зважаючи на заслання, не зважаючи на долю-мачуху, яка кинула його в далекий світ.

Вірно, що й за книгу про Шевченка будуть відати працьовитому вченому багато людей.

Микола Вірний

ПРАВИЛЬНА АДРЕСА

Авторка вістки про те, що на Олфорді постане пам'ятний ліс у 10-річчя ядерного вибуху в Чорнобилі («Свобода» ч. 10 з 17-го січня) просить виправити, що Чорнобильський комітет Вашингтону існує вже п'ять років, а тепер входить у склад комітету для відзначення 10-ї річниці Чорнобиля. Також подано неправильну адресу, на яку можна вислати листи. Вона звучить: American Forests, Global ReLeaf International Chornobyl, P.O. Box 2000, Washington, DC 20013. — Ред.

СЕРБІ...

(Закінчення з стор. 1)

боснійській території Боснійської Пуши. На його думку, НАТО і міжнародний Червоний Хрест „нездати чарувати тис на боснійських сербів“.

Узгоджений у Дейтоні час звільнення воєнк, які потрапили в полон до всіх трьох боснійських армій, минав 19-го січня.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШІЛ!!

Ділимось сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 28-го січня 1996 року після довгої і тяжкої недуги, на 74-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.
ДАРІЯ МАРІЯ ФРАНКЕН
з родини МОСОРИВ

Дипломований інженер, пластука-сеньйорка керівництвом, член Куреня „Ті, що греблі руять“, член Товариства Українських Інженерів Америки.

ПАНАХИДА — у вівторок 30-го січня о год. 7:30 веч. у заведенні Петра Яреми, 129 Е 7 th St. в Нью Йорку.
ПОХОРОН — а середу, 31-го січня о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Нью Йорку на католицький цвинтар Gate of Haven Cemetery, Hawthorne, New York.

Залишені у глибокому смутку:

чоловік — АЛЬБЕРТ
дочка — ДАРКА та рідні і близькі.

Замість квітів на могилу померлого проситься складати на Plast Inc. адо Alzheimer's Ass'n.

Ділимось болочною вісткою, що в суботу, 27-го січня 1996 р. після складної недуги відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
ДИМІТРО МАШЕРА,
(старший)

загальний контрактор власної фірми, член Вудбурдж Елкс Ладж 2116

ПАРАСТАС — у вівторок 30-го січня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N. J.
ПОХОРОННА ЗАУПКОЇНА СПЛУЖБА БОЖА відправиться у середу 31-го січня 1996 р. о год. 10:00 ранку в українській католицькій церкві Успення Пресвятої Діви Марії в Перт Амбой Н.Дж., а описі нагінні останки перевезуть на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Банд Брук, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ (з дому ШПУНДЕР)
сини — ДИМІТРО мол. з дружиною КЕРОЛ
МИХАЙЛО
ЯРОСЛАВ з дружиною ДІЯНОЮ
дочки — СОНЯ ГЕРЕНЗА з мужем ГЕРІ
— АНАСТАЗІЯ
— АЛЕКСАНДРА
внуки — АННА і НАТАЛІЯ МАШЕРИ
КЕНДІС ГЕРЕНЗА
сестра і брат в Україні.

Родина просить замість квітів складати датки на Стіпендіний Фонд Дмитра Машери ст.

З великим болем і у глибокому смутку повідомляємо родині, приятелям і знайомим, що в п'ятницю 26-го січня 1996 р. у Мейлфільді, Н.Дж. на 91-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ, СЕСТРА ТА ТЕТА

бл. п.
ОЛЕКСАНДРА ВЕНКЕ
з дому КОРВІНО

нар. в Італії.

Залишені в смутку:

доньки — ЛІВІЯ ДАЦКІВСЬКА
— СІЛЬВІЯ з мужем ДИМІТРОМ КУЗІВМ
— ДАРІЯ з мужем д-ром ЕНІОМ КАЛУРІ
сини — РАФАЕЛЬ
— ПАВЛІНА в РУМУНІІ
сестра — ГАЛІЯ з мужем ВАСИЛЕМ ПЕЛЕКАТІМ
внуки — КОРНЕЛІ ДАЦКІВСЬКИЙ з дружиною ДІВІ
— ЛЮБІМИР і МАРКО ДАЦКІВСЬКИЙ
— КВІТКА з мужем ДАНИЛОМ КАЧ та дітьми
— АЛЕКСАНДР КУЗІВ з дружиною ІРЕНОЮ і двома дітьми

близька і дальша родина в ЗСА, Канаді, Україні, Румунії та Італії.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок 30-го січня 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвині в Литвині 1600 Stuyvesant Ave., Union, N. J.
ПОХОРОН відбудеться а середу 31-го січня о год. 10:00 ранку в церкві св. Троїци 836 Lyons Ave., Irvington, N. J., а описі на український православний цвинтар св. Андрія в С. Банд Брук, Н. Дж.

Пожертви в пам'яті покійної просимо складати на семінарний св. Андрія в С. Банд Брук у на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля CCRF 272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N. J. 07078.

Ділимось сумною вісткою, що в п'ятницю 22-го грудня 1995 р., в наслідок гравітного нападу у Львові, відійшла трагічно з цього світу на 66-му році життя доктор хірургії

бл. п.
Люба Ващук-Дувірак,
вадова по доктору рентгенологу і музикологу бл. п. Андрію Дувіраку

ПОХОРОН відбудеться у Львові 28-го грудня 1995 р., а тіло спочиває на Личаківському цвинтарі.

Покіяна залишила: опечалених одружених дітей, внучку, брата та дальшу родину в Україні, Канаді і ЗСА.

Родина просить про молитви за спокій душі покійної.

В невимовному смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що у вівторок, 2-го січня 1996 р. в автомобільній катастрофі упокоїлася в Бозі на 54-му році життя наша найдорожча і невіджавлена ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРИНКА і НЕВІСТКА

бл. п.
МАРІСА ДУРБАК

Горем прибиті:

муж — ДИМІТРО - 1357 Cattail Cove Germantown, TN 38138
діти — АЛЕКСАНДЕР
— АМАНДА
тета — ВАЛЕРІЯ СЕЛІВАН з дочкою ІРИНОЮ в Аргентині
тесті — МАРІЯ і ТАРАС ДУРБАКИ - 5080 Locust St. NE, Apt. 334 St. Petersburg, FL 33703

Просимо про молитви за спокій її душі.

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ ділиться сумною вісткою з членством і українською громадою, що 26-го січня 1996 р. упокоїлася в Бозі

бл. п.
ДАРІЯ МОСОРА-ФРАНКЕН
Висловлюємо глибокі співчуття мужеві Альбертові, доні Дарії та усім родині покійної.

Заупокійні обряди відбудуться:

ПАРАСТАС — вівторок, 30-го січня 1996 р. о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку.
ЗАУПКОЇНА СВ. ЛІТУРГІЯ — середа, 31-го січня 1996 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра, Нью Йорк, а відтак похорон на цвинтарі Gate of Haven, Hawthorne, N.Y.

ГОЛОВНА УПРАВА ТУІА

Ділимось сумною вісткою з пластовими друзями та українською громадою, що у п'ятницю, 26-го січня 1996 року, до гурту при „Вічній Ватрі“ з волі Всевишнього засіла

бл. п.
пл. сен. керівництва ДАРІЯ МОСОРА-ФРАНКЕН

уроджена 13-го жовтня 1921 року у Самборі, в Україні. Довголітня активна членка вищих пластових проводів. Належала до 2-го Куреня УПС „Ті, що греблі руять...“.

ПАХОРОН у вівторок, 30-го січня, в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 Е 7-ма вул. в Нью Йорку, 7:30 вечора.

ПОХОРОН у середу, 31-го січня, з церкві св. Юра 9:30 ранку на цвинтарі Gate of Haven, Hawthorne, N.Y.

Чоловікові Альбертові та дочці Дарії висловлюємо щирі співчуття.

Крайова Булава УПС Головна Булава УПС

Замість квітів у пам'яті покійної датки можна складати на пресовий фонд „Пластового Шляху“ на адресу: Dr. G. Slusarczyk, 53 Bayberry Drive, Monroe, N.Y. 10950

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ під протекторатом **УККА, УАКР, УСЦАК** запрошує українську громаду Нью Йорку та околиць на **ЗУСТРІЧ з Міністром Молоді і Спорту України**

ВАЛЕРІЄМ БОРЗОВИМ

в НЕДІЛЮ, 4-го ЛЮТОГО 1996 року о год. 2-й по пол.

в Українському Народному Домі при 142 Друга авеню в Нью Йорку

зустріч з нагоди Олімпіади в Атланті в 1996 році

запрошуємо громаду до активної участі

„Толока”...
(Закінчення зі стор. 2)

кризу в Україні, і друге, як політична активність, з участю у виборах включено, може поправити економічний і соціальний стан населення. Вибора апація в Києві, великому центрі національно-демократичної інтелігенції, насуває невідолі рефлекси.

Враждає дотримувати правопорушників, прийнятих популістами Москві мовознавцями, завдання яких було наближувати українську мову до мови „старшого брата”. Звичайно, вони були під пресією, але під якою пресією є репаратори „Толоки”, які залишили непорушними правила, усталені ними ж „авторитетами”. Тут треба трохи революційності, а не

формальної „закононості”. Не бачимо тут букви „і”, яку навіть сильно зрусифікована Академія Наук „реабілітувала” (було таке повідомлення). Пощо жвяти зрусифіковані ім’я Олександр, коли ми маємо традиційну українську форму Олександр. І який би каже їм писати по-російськи переклад англійської фрази know how (знайомість) нову пишуть нову хав).

Валерій Чмид у заголовоку раніше інтер’ю писав: „На жаль, та сама психологія раба, про яку так багато говорено, розповсюджена ще досить широко. Вбачаю у тому велику недоробку усіх демократичних сил, власне і нашої партії” (ст. V, ч. 1). Час, щоб редактори „Толоки” виправили цю „недоробку” в себе.

КАРПАТ
SPORT IMPORT LTD.

Посилаємо: хардові пачки, одяг, валяний листи, груші \$ до рук адресата в Україні та інші подарунки

а також побутові товари, дитячі коляски, трактори і фермерську техніку, авта

Дзвоніть за безплатним каталогом 1-800-265-7189 (416) 761-9105 Karpaty, 120 Runnymede Rd., Toronto, Ont. M6S 2Y3 Canada

ПАМ’ЯТАЙТЕ, ЯК ПОСИЛАТИ ТО ЧИЗЕЗ КАРПАТІ! Завокуємо до співпраці нових агентів — високої комісії!

KARPATY TRAVEL
Tel: (416) 761-9101
Fax: (416) 761-1662

Продає квитки на авіалінії (включно Air Ukraine)
Робить запрошення до Канади і США
Продає медичне забезпечення для відвідувачів
Потраджує візи в Україну і до Польщі

АПТЕКА
MEDICAL PHARMACY

власність української фірми

ВИСИЛАЄМО ЛІКИ В УКРАЇНУ

ВИГОТОВЛЕНІ В УСІХ КРАЇНАХ СВІТУ
ЗА НАЙНИЖЬШИМИ ЦІНАМИ

ЄДИНА ФІРМА, ЯКА МАЄ ПРАВО
НА ПЕРЕСИЛКУ ЛІКІВ
ВІД МІНІСТЕРСТВА
ОХОРОНИ ЗДОРОВ’Я УКРАЇНИ

340 College Str., Toronto, Ont. M5T 3A9
Tel.: (416) 922-4145 Fax (416) 922-9633

ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ!

Вам, напевно, добре відомо, що це також означає.

Звідомення до Податкового Уряду наближається 15-го квітня.

УНСОІЗ хоче попередити Вас, що Податковий Уряд ніколи не відпочивав.

УНСОІЗ має пенсійні грамоти, за які тепер платити 5 3/4 % і у першому році, з відрахуванням у податкуванні.

Потелефонуйте до УНСОІЗу на число 1 (800) 253-9862 за інформаціями, які матимете користі з konta IRA чи пенсійної грамоти.

Св. п. М. Мурин

Микола Мурин помер в понеділок, 15-го січня 1996 року, в Норт Гейвені, Конн. Був сином Михайла і Марії Мурин. Уродився 2-го листопада 1923 року, в селі Хартовіца, повіт Залішків, Тернопільщина. Залишив в смутку дружину Анну, з дому Землянух, сина Миколу і Павла і доньку Марію. Залишив також сестру Марію Костюк в Хартовіці і сестру Катерину Баранецьку в Польщі. Був членом 370-го Відділу УНСОІЗу в Ню Гейвені, Конн., від 1951 року.

В часі Другої світової війни був членом військової формациї 1-ї Дивізії Армії УНР. Потрапив в полон і був вивезений на примусову роботу і до концетраційного табору в Німеччині, де перебував три роки. По війні переїхав до Англії, де працював як шахтар. Відтак виїхав до Америки. Був парافی-

янином української католицької церкви св. Архистратига Михайла в Ню Гейвені, як рівнож членом Братства св. Арх. Михайла і оскільки його, відтак перейшов до Товариства св. Імени. Додамо, що виконувати різні прохоти для поліпшення парохії в часі будови нової церкви, брав участь у збиранні оголошень до пропам’ятної книги 75-ліття своєї церкви. Широ і сумлінно помагав в збиранні фондів на допомогу дітям Чорнобіля.

Панахида була відправлена в похоронному заведенні в четвер, 18-го січня, а відтак в п’ятницю, в год. 9:30 ранку перенесено тіло до церкви св. Арх. Михайла, де відправлено Святу Літургію. Покійного поховали на кладовищі св. Лаврентія в Вест Гейвені. Похорон відбувся з участю родини, приятелів і парафіян.

В. Гіна

МОГИЛА...
(Закінчення зі стор. 2)

ється вінок на могилу. В честь героїв Крут привіт — „Честь України — готов боронити” виконують суміші. Лунає марш СЧМ:

Всору прапори — асору серця,
Гердо несим нашу славу,
Нині суміш — заохора біця
За українську державу,
Гартує, сартує, зміно молода,
Гуде земля від нашої ходи...

Після молодіжної збірки була відправлена Служба Божої священства різних конфесій. Звучали поезії, пісні про героїв України.

О 3-й годині відбулося всенародне віче з участю українського війська, народних депутатів, політичних і громадських організацій, присвячене героям Крут. Суміші і студентів здійснили краснорічний похід по Києву, місцями національно-визвольних змагань, слави України. Вголосі, але задоволені від походу верталіс проголосили додому.

Допіс прикрашають три знімки: група учасників святкування з прапорами на засніженому полі битви під Крутами, таблиця зі списком покхованих на Аскольдовій могилі героїв і напис на пам’ятній плиті.

Може бути, що між військами, що їх бачили на хресті, був також той, який три місяці раніше поклав на могилі дробогачини й кийські пластуни.

Кульг героїв Крут започаткували в 1930-их роках українські студенти Західної України. В мому рідному місті Дрогобичі студентська молодь відзначала кожного року роковини бою під Крутами своїм скромним Святом Крут і односторонньою голодуванням. А тепер, у війсьній Україні, в самостійній соборній українській державі, мої молоді земляки-дрогобичани вишановують героїв Крут уже не тільки в смюжні місці, але й на полі колишнього бою під Крутами і на могилі крутанців у Києві. І роблять це не тільки вони, а вся свідома молодь України разом з борцями за волю України, колишніми військами УПА і політичними в’язнями. Кров героїв Крут не була пролита марно.

Депутати...
(Закінчення зі стор. 1)

уповноважень”. Асоціація народних депутатів попередньо скликає записки, що об’єднані в Україні парламентаризм і закликає депутатів до активної співпраці.

У зверненні до Президента України, Верховної Ради і генерального прокурора висловлено глибоке занепокоєння „бездушним ставленням з боку місцевої влади до законних потреб і звернень колишніх народних депутатів України”. Як приклад, наведено справи колишніх депутатів В. Слєдєнєва та Леопольда Табуряніського. „Одночасно ми звер-

таємо увагу на ту обставину, що жодного представника трастової мафії досі ні в Дніпропетровську, ні в цілій Україні ще не судили, а Л. Табуряніський, який наважився порушити її спокій, вже судять. Викликає занепокоєння акція владних структур з ліквідації газети „Опозиція” Івана Макара. Конфесія майна без рішення суду є порушенням існуючих законів, що неприпустиме у правній державі”, — твердять колишні депутати, закликаючи Президента, керівників і депутатів парламенту, генерального прокурора „суворо дотримуватися законів щодо колишніх народних депутатів України та недопущення приниження їх честі і гідності”.

На короткий зимовий вечір Богдан Нижанківський-Дуфти-Бабай, незабутній творець гумористичних і маланколіяних поезій та новель, в яких так знаменито відтворював львівську настрій та львівську говірку, повернувся до Нью Йорку, щоб пригадати публіці, яка збиралася у відділі Науково-Товариства ім. Шевченка.

Тим вечором, в якому поетств Б. Нижанківського і його творчість ставали немов живі перед нами, НТШ і „Слово” відзначили 10-річчя від смерті так всім улюбленого Дуфти-Бабая.

Трое доповідачів весілля охопили творчість поета і письменника, як і його як людину, то ж не дивно, що добіра публіка, серед якої була також дочка Б. Нижанківського, Дарія, теплим оплесками дякувала виконавцям.

Першою виступила Уляна Любичук, яка поділилася споминами про Дуфту з останніх його років перед смертю, в яких вона дружила та співпрацювала з поетом, зокрема у славному гумористичному журналі „Лис Микити” під редакцією Еллады Козак, як і зустрічалася на львівському застатку в Гантері. Зворушливі спомина змалювали сльотель Б. Нижанківського незвичайно вірно, а при тому без зайвого патосу та перебільшення, а радше з гумором,

що був так питомий для співробітників „Лиса Микити” і який досі загубився після смерті ЕКА і Дуфти.

Про поетичну творчість Б. Нижанківського і Бабая говорив поет Богдан Бойчук, який був у близькому зв’язку із цими двома поетами в одній особі, та скаржилися на її глибоку із повним знанням усіх збірок поезій, які появились ще в часі Другої світової війни та після неї. Із його розмов з поетом присутні довідались, що після ранньої творчості Б. Нижанківського в роках 1948-52 існували Нижанків-

Б. Нижанківський повернувся до Нью Йорку

рідкісною аналізую „Галицької школи” в українській прозі і прозової творчості Б. Нижанківського. Довідався шперо цитував із новель Б. Нижанківського, щоб підкреслити його львівський жаргон, відповідно до того прізвища персонажів і тон діяльності.

На тому тлі ми почули відштану мистецьки львівського Любимом Лисинським новелю „Брат Микити” з цієї останньої збірки. Жаль, що саме в цій збірці і її виданні досі „загубився” так характеристичний для автора питомий львівський жаргон.

Але не зважаючи на те, у цей день, який відзначено не лише появу збірки, але й 10-річчя від дня смерті Б. Нижанківського, він на коротко повернувся до нас і здається усі учасники цієї імпресії відчували живо його присутність.

Вечором провадила ред. Ольга Кузьмичук.

О. К.

В першу річницю відходу у вічність д-ра Б. Волянського

Світлої пам’яті д-р Богдан Маркіан Волянський народився 29-го травня 1917 року в Перемішлі, від батьків — Павла Волянського, професора української Перемиської гімназії, та Галини з Витвицьких. Він закінчив українську гімназію в Перемішлі у 1935 році і розпочав медичні студії в університеті у місті Познані, Польща.

Вихід Другої світової війни не дозволив йому закінчити студії у Познані, тож він продовжував їх в університеті в Берліні, Німеччині. Там він і одержав лікарський диплом у 1945 році. Після закінчення війни Богдан Волянський працював лікарем у різних таборах переселення у британській окупованій зоні Німеччини, найдовше — у Райне, Вестфалія. У 1950 році він оженився з Гевіною-Іною Клімек і в 1951 році емігрував з дружиною і маленькою дочкою Лідією до Канади. Спочатку проживав д-р Богдан з родиною в Оттаві, згодом у Вінніпегу, а після нострифікації лікарського диплому переїхав до Монреалю, спеціалізуючись у патології. У 1962 році померла після недуги рака його дружина, залишивши мужа з чотирма дітьми: вже загиблого Лілією, Ларисою, Данилом і Ромою. У 1963 році він одружився з Іною Уранією Василасак, з Спиту, з котрою мав ще дві доні: Галину і Олександру (Лесю).

Д-р Богдан Волянський був дуже активний у професійному і громадському житті. Він був головою монреальського відділу УЛТ-ПА, Українського Лікарського Товариства Північної

Америки, давав наукові доповіді з ділянками патології на лікарських з’їздах та популярно-наукові доповіді для широкого громадянства, писав статті, komponував музику, грав на гітарі і співав (тенор). Як спеціаліст патолог, д-р Богдан працював у „Редді Меморіал Госпіталі”, був шефом відділу патології у Янні Джеренал Госпіталі і професором — викладав патологію у Мек Гіллі університеті в Монреалі. Останніми роками д-р Б. М. Волянський провадив приватну лікарську лабораторію і практику, і в той час часто допомагав безплатно похворілим з України та жертвам Чорнобіля, а також був постійним опікуном української молоді на літніх таборах. Д-р Волянський був обраний головою Відділу Конгресу Українців Канади. Заініціювавши створення Бюра Суспільної Опіки в Монреалі, він став головою бюра, а відтак був іменованої почесним головою цієї української харитативної установи.

У приватному житті д-р Богдан М. Волянський цікавився, як заголо, музикою і, можна сказати, був професійним музикантом. Він співав у хорах ще перед війною у Перемішлі та Познані, грав у театрі і співав в опері, а відтак диригував хором у таборах в Німеччині, продовжуючи цю діяльність у Канаді, як тенор соліст. Незвичайно обдарований музикант, він грав на кількох музичних інструментах і писав гарну ліричну музику та слова до неї. Помер після тяжкого поопераційного ускладнення 27-го січня 1995 року в „Рояль Вікторія Госпіталі” у Монреалі, проживши 77 років. Покійний залишив у смутку дружину Ніну, дітей і чотирьох онуків та брата д-ра Олега М. Волянського.

Св. п. д-р Б. Волянський виховав своїх дітей у українському патріотичному дусі. Його старша дочка Лілія вже третій рік вивчає у Києві англійський економічний журнал „Лестер Економіст” і провадить школу „Акідо”, японської відомої оборонної боротьби, маючи найвищий ступінь у ній; дочка Галина — це колишня Міс Союзівка, тепер студентка спів у Києві і виступає на сцені, а дочка Лєся, по факту лікар, відома з 3 численних виступів на сценах Канади і ЗСА, і вона, власне, наспівала популярну платівку „Лєся” з українськими піснями.

Під час трини від родини прощав покійного його брат Олександр, від Українського Лікарського Товариства Північної Америки — д-р Галина Шимоневич-Рудницька, а від широкого громадянства було виголошено багато зворушливих промов. Покхований св. п. Б. М. Волянський на українському кладовищі в Монреалі 30-го січня 1995 року.

Г. В. Й.

Іван Огієнко
ПОЧАТИ ХРИСТИНСТВО В УКРАЇНІ
Київ, 1993. — 128 с.
Ціна \$5.35
+ \$1.00 за пересилку

Чек або грошовий переказ просимо прислати на адресу:
СВОБОДА BOOKSTORE
30 Montreale Street Jersey City, NJ 07302

Мешканці Нью Джерсі просимо додати 6% податку.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙТОР — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

В УКРАЇНУ. МОЛДОВУ. БІЛОРУСЬ. РОСІЮ. КРАЇНИ ПРИБАЛТИКИ. КАЗАХСТАН. КІРГІЗІЮ. УЗБЕКІСТАН. ТАДЖИКИСТАН. ТУРКМЕНІЮ.

ПАКУНКИ ЛІТАКОМ ТА КОРАБЛЕМ
Підбираємо пакки з Вашої хати.
Телефонуйте сьогодні!

ГРОШІ ДО РУК АДРЕСАТА
Доставка 3 - 14 днів.
Експрес-доставка 24 - 48 годин.

ХАРЧІ З КАТАЛОГУ
Понад 100 видів продуктів. Доставка 1 - 4 тижнів.
Замовляйте наш безкоштовний каталог.

Різдв'яний ХАРЧОВИЙ НАБІР № 21

1. М'ясні вироби	4.4 lb
2. Salami	2.2 lb
3. Мед	2.2 lb
4. Джем з полуниці	0.97 lb
5. Цукерки шоколадні	1.1 lb
6. Сир твердий	0.66 lb
7. Чай гранульований	0.88 lb
8. Кави мелена	1.1 lb
9. Згущене молоко	1.77 lb
10. Печиво до чаю	1.1 lb

Загальна сума **\$55.00**

MEEST CORPORATION, INC.
97 Six Point Road, Toronto, Ontario, Canada, M8Z 2X3
Tel.: (416) 236-2032

MEEST-AMERICA, INC.
817 Pennsylvania Ave.,
Linden, New Jersey, USA, 07036
Tel.: (908) 925-5525

MEEST-KARPATY, INC.
2236 West Chicago Ave.,
Chicago, Illinois, USA, 60622
Tel.: (312) 278-7353